Leadership Sustenabil

On Septembrie 28, 2015

Eisenstein privește cinematografia nu ca pe o continuare a teatrului, ci ca o negare a lui. Intră în cinematografie socotindu-l domeniu încă inexistent. Marele regizor își amintea mai târziu:

"Veneam ca beduinii sau căutătorii de aur spre un loc cu posibilități neînchipuit de mari, din care doar un mic sector fusese tocmai dezvoltat. Ne-am fixat corturile și am introdus în tabără experiențele noastre în diferite domenii. Preocupări intime, profesiuni accidentale din trecut, îndemânări nepresupuse, erudiții nebănuite - toate erau canalizate spre a construi ceva care nu avea încă nici tradiții scrise, nici forme stilistice precise, nici măcar cerințe formulate."

*Mai târziu intoleranța asta se va stinge. Vom constata, în afara unei puternice influențe a teatrului în arta sa cinematografică, chiar și o revenire târzie la prima sa dragoste: teatrul. Iar în activitatea sa pedagogică va declara: „Studiul cinematografiei trebuie să înceapă neapărat cu studiul teatrului." **

Leadership: Privești fuziunea dintre știință și artă ca pe o continuare a demersului de a experimenta noi direcții de orientare, sau ca pe o negare a oricărui conținut exprimabil prin efecte vizuale?

Capacitatea de producție a unor linii noi de montaj, frecvent întâlnite pe parcursul perioadei de raportare la un ideal care trebuie asumat și afirmat, desigur într-o formă care permite ulterior substanțiale îmbunătățiri, este o trăsătură importantă a regizorului. Cine caută și observă această trăsătură la un om de mare cultură, nu va obiecta niciodată procedeelor stilistice ce țin de aspectul veridic al operei sale, dar va calcula informația transmisă pe plan de criterii de evaluare a unui continut experimental rezultat din evenimente, atitudini, situații contrastante, care creează surpriza unor suprapuneri de planuri vizuale.

A nega un conținut exprimabil prin efecte vizuale înseamnă să nu dispui de momente memorabile folosite ca spațiu de spectacol pentru a produce efecte de noutate. Iar a experimenta noi direcții de orientare în film sau teatru înseamnă să continui o poveste de la momentul anterior experienței pe care vrei să o transmiți lumii - ca să o poți retrăi mereu.

Montajul este un procedeu de alăturare a mai multor cadre din cât mai multe unghiuri, dominate de tematici complexe ale unor cercetări finalizate într-un produs de referință – un excelent suport al informației adunate de-a lungul timpului. Dar materialul informațional ce formează conținutul diferitelor cadre nu are nicicum pretenția epuizării problematicii, atât de ample, în fața căreia se afla astăzi inițiativele înnoitoare. Căci întotdeauna se vor găsi modalități noi de transmitere a experienței si cunoașterii.

Aceste cadre sunt de fapt niște ținte ce trebuiesc atinse, niște prelungiri ale orizontului tău intelectual și cultural, cuprinzând concepția despre lume și viață, care îi invită pe ceilalți să te cunoască. Sunt niște răspunsuri la întrebările pe care ți le pui, sintetizate într-o viziune proprie.

Leadership: Poți susține emoții cu suportul unei reprezentări de imagine care să nu fie repetiție a unei viziuni desprinsă din interiorul unei realități simulată de o ecranizare excepțională?

Conținutul exprimabil integrează tot ceea ce ești dispus să arăți lumii prin propria viziune. Cine nu-și dezvăluie viziunea într-un mod care să inspire, nu va primi niciodată feedback, astfel nereușind să-și clarifice îndoielile cu privire la ce a îndeplinit, a dobândit și a obținut prin intermediul cunoașterii și auto-investigației.

Dar în leadership, viziunea nu trebuie să fie desprinsă din interiorul unei realități simulată de o ecranizare excepțională, ci trebuie să se potrivească dialogului dintre logic, ingenios și plauzibil. Filmul nu este un reper bătut în cuie, iar viziunea nu trebuie să fie neapărat ceva "wow" pentru lume. Ceea ce contează este emoția transpusă într-o imagine ideală care să îndeplinească condiția de bază a atingerii unui anumit scop.

În aceste cadre sunt inserate tot ceea ce cuprinde o gândire reformatoare, sub formă de oameni, lucruri, procese, idei, situații, relații între diferite entități și așa mai departe. Cu referință la leadership, putem considera aceste cadre drept născociri ale spiritului creator, drept patternuri de cogniție, interpretare și prezentare, de selecție, accentuare a unor direcții de orientare îndreptate spre o câștigare a îndemânării în manipularea anumitor aspecte ale realității.

Fără îndoială, unele dintre elementele supuse discuției comportă și alte posibilități de interpretare decât cele găsite aici.

Un lider care privește fuziunea dintre știință și artă ca pe o continuare a demersului de a experimenta noi direcții de orientare, va descoperi sau va genera în permanență noi astfel de cadre, printr-o speculație a propriei sale minți. Mai ales printr-o strânsă împletire a propriei vieți cu înțelesurile subiective pe care le asociază lumii și întregii societăți.

Leadershipul este imaginea pe care o transmiți lumii rezultată din experiențele de viață cu care ți-ai îmbogățit emoțiile și din știința cu care ai știut să pui în valoare frumusețea lor.

Leadership devine Sustenabil prin cadrele produse de artist prin auto-investigație. Adică, atunci când el își canalizează toate preocupările intime, profesiunile accidentale din trecut, îndemânări nepresupuse, erudițiile nebănuite - spre a construi ceva original, un concept, un produs, un activ unic care să-i exprime ideile, viziunea, și care să dăinuiască în timp.

* Notă: Ion Barna - *Eisenstein* , Editura Tineretului, 1966.

Source: https://neculaifantanaru.com/leadership-sustenabil.html